

Új évi köszöntő

Először Isten országát!

„Keressétek először az ő országát!”

Mt 6:33

Amikor az emberek átlépik egy naptári év küszöbét, jót kívánnak egymásnak. Tervezve tekintenek előre, sőt fogadalmakat is tesznek, hogy bizonyos dolgokat elhagynak, de másokat követni fognak. Az idő múlása a hívő embert is figyelmezteti az élet legfontosabb dolgaira. Mi is tervezünk, de nem feledjük, hogy minden múlandó a földön és igazán csak az örökkévalóság szempontjából lehet valami értékes. Az Úr Jézus biztat minket, hogy az idő múlásával mind komolyabban „keressük Isten országát”.

Isten országát keresni azt jelenti, hogy főképpen olyan dolgokkal törődünk, amelyek Isten ügyével kapcsolatosak és örökkévaló értékűek.

Gondosan ügyelnünk kell lelki életünk fejlődésére. A Megváltónkkal való kapcsolatunknak mind magasabb szintre kell jutnia. Ez a kapcsolat olyan dinamikus, hogy mindenre kihat, még arra is, hogy milyennek látjuk magunkat. Baptista hagyományunkban gyakran domináns elem az aktivizmusra való törekvés, de Isten ígéje folyton figyelmeztet minket a szentségre. Munkájában tevékenykedni csak megszentelt lelkülettel és jellemmel lehet, különben minden csak emberi erőlködés lesz. Törekedjünk az előttünk lévő esztendőben őszintén a megszentelt életre.

Jobban fel kell vállalnunk a lelki munka ügyét környezetünkben. Ma nagy kísértés az anyagiasság; az élet gondjai, a megélhetés terhe kiszoríthatják életünkben az Urért való munkálkodást. Viszont szükség van arra, hogy a gyülekezeti tagok széles rétege szolgálja az Urat és mutassa be az evangéliumot az emberek előtt. Vajon lesz-e annyi szeretetünk Isten iránt, hogy ügyét, misszióját előbbre tegyük a magunk dolgainál?

Ez az „ügy” emberekhez köt bennünket, hiszen közöttük és értük vagyunk Isten világossága. Mindez pedig nem csak beszédben, hanem áldozatos, embertárshoz hajló tettekben mutatkozik meg. Aki Isten ügyét teszi, az egy helyi gyülekezet közösségében is látja tennivalóját.

Gyülekezeti életünknek meg kell újulnia! Ebben nem veszi ki mindenki a részét olyan mértékben, ahogy tehetné. Ha célként magunk elé tűzzük azt, hogy amiképpen az Úr indít, azonképpen részt veszünk az istentiszteleten és a szolgálatban; ha engedjük, hogy missziómezőt nyisson nekünk; ha elfogadjuk azt, hogy valakinek a lelki gondozását ránk terhelje, akkor közelebb lesz hozzánk a megújulás – akkor már ez maga lesz a megújulás. Azonban, ha Isten országánál fontosabb lesz a kényelmünk és jólétünk, a munkahelyünk és a karrierünk, akkor marad a levertség, a tétlenség és az unalmas gyülekezeti összejövetelek. Közönség még lesz egy ideig, de a közösség szétesik.

A családban is Isten országát kell először keresnünk. A legtöbb emberben meg van a családjáról való gondoskodás ösztöne, de Isten országát keresni ebben a körben többet jelent, mint biztosítani az élethez szükséges javakat. Ezt is meg kell tennünk, mert *„aki az övéiről nem visel gondot, az a pogánynál is rosszabb”*. Viszont arról gyakran megfeledkezünk, hogy az életnek nem csak testi oldala van, legalábbis életünk menete erről tesz bizonyosságot. Épp ezért házastársunkat a hitben támogatni, gyermekeinket hitben nevelni és Jézushoz vezetni – mindennek elsőbbséget kell kapnia. A házaspár egyezzenek meg egymással abban, hogy nem az anyagi előrehaladás lesz a fő. Ha nem is tudnak mindent megvenni, amit szeretnének, ha a világi mérce szerint alacsonyabb is az életszintjük, de ha az Urat szolgálja a család, az többet ér, mint a külső siker. A munkahelyi előnyöknél és sikereknél fontosabb a békesség, a szeretet és az, hogy a gyermekek is megismerjék az Urat, valamint, hogy szüleikben jó példát lássanak a hívő élet megélésére.

Kérjük az Úrtól azt, ha megadja számunkra a 2008-as esztendőt, hogy lássuk a dolgok – értéküknek megfelelő – sorrendjét, fontosságát. Ezt pedig nem az új év hozhatja meg nekünk, hanem Isten nagy és naponként megújuló kegyelme.

Dr. Kovács József,
szövetségi főtítkárs

Az illusztrációk a diószegi imaházban készültek (tudósítás a 2. oldalon).

Lelkipásztor-beiktatás Diószegen

Fazakas Györgynek, a diószegi gyülekezet új lelkipásztorának beiktatása 2007. december 2-án, vasárnap délelőtt történt. A beiktatási rendtartást Gergely István szövetségi elnök vezette, vele együtt az új lelkipásztorért imádkozott még Albert István Zsolt, Boros Gyula, Módi Miklós, Papp Dezső és Kovács Gyula lp., valamint Zsisku Lajos nyugalmazott lelkipásztor. Fazakas testvér az ún. székfoglaló beszédet a délutáni összejövetelen tartotta, a Zsid 11:23-27-et választva alapigének. „Hadd tekintsünk előre, arra az időszakra, amelyik a mai nappal kezdődik, és tart egészen addig, amíg az Úr érettünk visszajön” – mondotta, utalva ezzel arra is, hogy aznap advent első vasárnapja volt. Majd a gyülekezetet felé hangsúlyozta: „Ez egy olyan időszak, amelyben szolgálat vár ránk, amit meg kell harcolni, amelyet – Krisztus segítségével – végig kell járni. Szeretném azt, hogy Krisztus kegyelméből a múlt eseményei helyett tudnánk előre tekinteni.”

A nap folyamán sok-sok szolgálat gazdagította az ünnepélyt. Reggel imádkozásra buzdított Albert I. Zsolt és Boros Gyula (Mt 5:5), az első igehirdetést Kovács Gyula tv. tartotta (Bir 6:6-17), majd a 2. igei üzenetet a Neh 2-ből Módi Miklós, a szilágy-szentkirályi gyülekezet lelkipásztora A beiktatott pásztort köszöntötte: Zsisku Lajos gyülekezetvezető, Papp

A beiktatást követően Fazakas Györgyöt (bal oldalt), valamint feleségét Mártát és a gyerekeket köszönti Gergely István szövetségi elnök; a háttérben az avatóbizottság: Albert István Zsolt, Boros Gyula, Módi Miklós, Kovács Gyula, Papp Dezső és Zsisku Lajos.

Dezső testvér, aki közel egy éven át volt ügykezelő pásztor a gyülekezetnek, Csapó József szentkirályi előjáró, Kovács Gyuláné Ilonka testvérnő a lelkipásztor-feleségek nevében, a községből dr. Bacsó László polgármester, Gellért Gyula református lelkész, és Madar Daniel a pünkösdi gyülekezetből. A szomszéd körzetekből a közeli új munkatársat üdvözlötték Szabó András és Albert I. Zsolt lp-ok, a székhelyi gyülekezet előjárója Balla Frigyes, aki havonta látogatta a diószegieket, Boros Gyula, mint volt teológustárs, Tóth József diakónus, a szomszédos tamási gyülekezet előjárója, valamint e sorok írója az ügykezelő pásztor körzetének a részéről. Az ünnepély ének-zenei szolgálatát a diószegi énekkar adta (karmester: Füzesi

Csaba), valamint a vendég szilágy-szentkirályi énekkar, illetve fúvós-, és férfikar. Alkalmi versekkel köszöntött Váradi Emma (Szentjános), Fehér Márta (Diószeg) és Csapó Ágota (Szentkirály).

„Lelkipásztor-beiktatás advent idején ritka esemény, de úgy gondolom, összetartoznak a dolgok” – mondotta Gergely István lp. a délutáni összejövetel záró igehirdetésében, majd a Jn 1:6-12 alapján így folytatta: „Mint ahogy volt egy Istentől küldött ember, útkészítő, úgy kapta most a gyülekezet is új lelkipásztorát, aki jó tulajdonságai ellenére is csak ember, viszont készíti a gyülekezetet az Úr jövetelére”. A szövetségi elnök ehhez kívánt eredményes együttműködést.

Szilágyi László

Fazakas György (30) hívő családba született Szilágy-nagyfaluban, 15 éves korában döntött az Úr Jézus mellett, 19 évesen elkezdte a zilahi bibliaiskolát, egy év múlva Kolozsváron a baptista teológiát. 2000. nyarán volt a házasságkötése, felesége Márta, egy öt éves leányuk és egy két éves fiuk van. 2000. szeptemberétől 2007. októberéig szolgált Szilágy-szentkirályon Módi Miklós lelkipásztorral. „Életüknek szép időszaka volt ez. Az Úr sok területen megáldotta az együttműködést. Örömmel és hálaadással tekintek vissza erre az időszakra” – mondotta Fazakas testvér a beiktatása előtt életrajzát ismertetve.

Diószeg érmelléki nagyközség, 7100 lakossal (5458 magyar ajkú). A gyülekezet 118 éve alakult. Az imaházban, és a jelenleg is használt szószéken Kornya Mihály is hirdette az igét. „A Nyugat-Európába, Észak-Amerikába és Ausztráliába vándorolt testvérekkel együtt jelképesen ma 250-en vagyunk” – mondotta köszöntőjében Zsisku Lajos gyülekezetvezető, aki 30 évig volt itt pásztor, és 17 éve már nyugdíjas. Az elmúlt másfél évtizedben ifj. Szabó Mihály pásztorolta a gyülekezetet, amelynek most 83 tagja van. Fazakas György sorrendben a 8. lelkipásztor.

Előre, vagy keresztül-kasul?

Az új esztendő kihívást jelent. Mindnyájan szeretnénk előrehaladni a lelkiekben, tanulmányainkban, anyagiakban. Ha az elmúlt évre, évekre visszatekintünk, lehet felfedezünk periodusokat, amikor Istenhez közelebb kerültünk, előbbjutottunk kapcsolatainkban Istennel és embertársainkkal (család, testvérek, felebará-

tok). Akár meg is kérdezhettük őket, hogy az elmúlt évben mire haladtak velünk? Ne lepődjünk meg Istennek a válaszában, vagy házastársunk, gyermekeink, szüleink, testvéreink feleletein. A rövid analízis után a kérdés számunkra az, hogy akarunk-e előremenni, vagy elég, ha mozgásban vagyunk, még ha keresztül-kasul járunk is?

Izrael népe is hitetlensége miatt a pusztában járt keresztül-kasul 40 évig, és egy generáció így fejezte be életét, nem jutva be a Kánaánba. Józsué is így töltötte el idejét 40 évig, és most végre Isten szól: *„most kelj fel, menj át ezen a Jordánon, te és mind ez a nép arra a földre, amelyet én adok nékik, az Izrael fiainak”* (Józs 1,2).

Annyiszor felkelt már Józsué a 40 év alatt, de mindig csak keresztül-kasul vánszorogtak a pusztában, zárt körben forogtak, csak annyi szabadságban, mint amennyi az őzikének van a jól behatárolt baromfiudvarban. Most előre, kelj fel és át a Jordánon az ígért földjére! Hányszor gondolhatott a 40 év alatt a tejre, mézre, gyümölcsökre, amit kémként a Jordánon túl látott. Előre, át a Jordánon, az pedig áradásban volt, lévén az aratás ideje (Józs 3:15), de nem tesz fel kérdéseket, hanem indul. A parancs világos, úgy menj, hogy mindenki lépést tarthasson veled, „mind az egész nép”, kicsinyek-nagyok. Nem szabad leghagyni, lemaradni senkinek, azokat Isten már kiostálta, de Józsuén is múlik, hogy olyan menetet szabjon, amelyet mindenki elbí. Isten ezt már megtervezte, és számára nem gond a megáradt Jordánon át utat készíteni, de nekünk indulni kell és Isten a maga dolgát időben és a legjobban elvégzi.

A következő igeverben a jövőről szól Isten, de már múlt időben: *„minden földet, amelyet a talpatok érint nektek adtam”*. Istennél ez már elvégzett dolog volt, kész, elkönyvelt tény: *„nektek adtam”*. A

feltétel: „amit talpatok érint”. És ez a jövőre való tekintettel sokat jelent.

Hit és cselekedet

Először is, el kell menni, birtokba venni, be kell járni, azaz cselekedni kell, és a cselekedet mozgatórugója a hit. Amit a talpatok érint, tiétek, rajtunk áll, hogy meddig megyünk el Istennel. Józsué halálakor még Kánaán országának jó része pogány kézen van, Jeruzsálemet is pár száz évvel később „járja be” = foglalja el Dávid. Én, te, mi meddig megyünk el Istennel ebben az új évben, hol szabunk határt, általam és általad meddig terjed 2008-ban Isten országa, úgy bennem, mint környezetemben.

Szentségben, „sarutlanul”

Másodszorban az ige világosan mondja, „amit a talpatok érint”, de hol lesz a saru, hisz eddig a ruha nem kopott, saru nem szakadt, míg keresztül-kasul járkáltak, isteni gondviselésből értékmegőrzés, de most addig kell menni, míg a saru elszakad, és mezítlábasan is menni kell, mert a nyereség nem a megmaradt ruhában, vagy saruban rejlik, hanem az ígért országban, a Kánaánban. Minden más veszhet, mondja Pál, csak „kár és szemét”, csak hogy Isten országát örököljem. Azt a „szent földet”, ahol Isten jelenlétében le kell vetni a sarut és minden testiességet. Törekedjünk Isten jelenlétébe, törekedjünk a szentségre, alázatosan, sarutlanul hadd közeledjünk ez évben is Isten országához, keressük és lássuk a láthatatlant. Körülöttünk legtöbbször

a sarut előkelő cipőre váltják, még ha keresztül-kasul is járnak csak, de mi Istenhez közelebb vágyunk, megálíthatatlanul, még ha szakad is a sarunk.

Semmi ne akadályozzon

Harmadszorban „a föld, amit talpatok érint” pontosan meghatározza a birtok és birtokos viszonyát. A föld a talp alatt maradjon, ne jusson fel a szívig, vagy az észig, mert akkor „láb alatt” lesz az Istenhez való közeledésünkben. A győzelmet Isten adja, maradjon a győzelem jele a föld is a helyén, ne foglalja el az ajándék az ajándékozó helyét. Amint a római gladiátornál a győzelem jele volt, ha meghalt ellenségére tehetette talpát, számunkra is a győzelem jele lesz ebben az évben, ha a föld, és a földiek a talpunk alatt maradnak. Szükséges a föld a talpunk alá, egy idő után a legjobb úszók is belátják ezt. Isten is tudja és segíteni fog ebben, ha az elkövetkezőkben a saru le is szakad lábunkról, a földet talpunk alatt megtartja, sőt „biztos sziklára állítja a mi lábunkat”.

Isten kegyelméből egy új évet kezdünk, részben rajtunk a döntés! Előre Isten felé, vagy céltalanul vándorlunk e földön keresztül-kasul? Isten csodálatos ígéreteit, feltételeit és bátorítását szívleljük meg, hogy futásunk ne legyen hiábavaló. „Légy igen bátor és erős, őrizd meg a törvényt, ne térj el tőle se jobbra se balra, hogy boldogulj mindenütt, amerre csak jársz” (7.v.).

Kis-Juhász Vilmos lp., Szamosújvár

„Légy igen bátor és erős, őrizd meg a törvényt, ne térj el tőle se jobbra se balra, hogy boldogulj mindenütt, amerre csak jársz.”

„Növekedjetek a mi Urunk ismeretében”

Ez volt a mottója a 2Pét 3,18-ból az október 13-án Ákoson tartott IV. Roma Nőkonferenciának. Mintegy 160-180 nőtestvérrel voltunk együtt, 8 gyülekezetből.

Milyen jó, hogy Isten a kicsiket, a semmiket is nagyvá tudja tenni az Ő Fia által. Ez a legnagyobb dolog a világon, megismerni Jézus Krisztust, hisz az ő drága keze ma is ki van tárva mindenki számára.

A konferencián Vékás Zoltánné köszöntötte a testvérnőket, bátorított a 131. Zsoltár alapján, hogy csendesüljünk el, figyeljünk az Úrra, bízzuk ma-

Szentlélek által, de hogy a mag kikeljen, növekedjen, majd teremjen szükséges, hogy imádjuk Istent, hogy részt vegyünk rendszeresen az istentiszteleteken, olvassuk, tanulmányozzuk a Bibliát s fontos, hogy állandó közösségben legyünk Istennel.

A szívünk számára Isten igéje olyan, mint a növény számára a talaj. A mag a földben meggyökereszik, kikel

Bibliatanulmányozás közben

gunkat Istenre. Kajca Jánosné testvérünk Nagyváradról buzdított imára az 1Pét2, 1-3 alapján. Ahogy a gyermek vágyik anyja kebelére, és ott megnyugszik, elcsendesül, úgy vágyakozunk mi is a lelki táplálék után, vágyunk növekedni az üdvösségre.

Bonnie Parker (Dél Karolina) előadását hallgathattuk meg a lelki növekedésről. Miben is kell növekednünk? Kedvesség, barátságosság, irgalom, megbocsátás, igazságosság, becsületesség, hála, nagylelkűség, az elveszetekkel való törődés, öröm, békesség... Elmondta, ahogy megtéréskor átlépünk a halálból az életre, a Szentlélek szívünkbe költözik, s minden megvan bennünk ahhoz, hogy szolgáljuk Istent. Találékonyan illusztrálta, virágmaggal és virággal, hogy mi szükséges a növekedéshez. Az Úr Jézus a magot a szívünkbe ülteti a

és növekszik, ha kellő nedvességet kap. Öntözzük imával az elhintett magot. Ha figyelünk Istenre és engedelmeskedünk neki, akkor lehet egy meggyökereszt, növekvő és gyümölcsöző életünk.

Ezt követően Bálint Ibolya testvér beszélt arról, hogy mi nem egy köszöbrot, nem egy halott Istent imádkunk. A mi Istenünk él, nem hal meg soha.

A konferencia résztvevői az ákosi imaház előtt

Csak az növekedhet, amiben-akiben élet van. A követ öntözhetem évekig is, nem fog növekedni. Életünket egy fához hasonlította. Egészséges, életerős fának a gyökérzete mélyen olyan nagy, mint a koronája. Lelki életünk láthatatlan része (az Úrral való kapcsolat, imaélet) meglátszik a mindennapokban kapcsolatainkban.

Ha most úgy érzed, hogy lelkileg gyenge, bukdácsoló vagy, lent vagy a völgyben, ne add fel, kezd újra, jusson eszedbe, hogy él a mi Istenünk.

Az üzenet ma ez hozzánk: Ő a legdrágábbat adta értünk, az Ő Fiát. Mindent megadott, hogy növekedhessünk. Mi odaszánjuk magunkat teljesen Istennek? Engedjük, hogy Isten tápláljon, öntözzön, metszen, mert megéri, hogy növekedjünk.

A váradi zenész testvéreinkkel felemelő volt az éneklés, most is fülembe cseng: cigány vagyok nem bánom, Jézus az én barátom....

Késő délután evangélizálással zártuk a női csendesnapot, amin az egész gyülekezet részt vett. Floyd Parker testvér ígét hirdetett, Vékás Zoltán testvér tolmácsolt.

Befejezésnél megkérdezték Kajca János testvért, a nagyváradi roma gyülekezet lelkipásztorát: hogy látja, van-e szükség ilyen találkozókra?

A ákosi imaház belülről

Testvérünk meghatódva mondta el, „több mint 20 éve, mikor a nagyváradi magyar baptista gyülekezetből kijöttem, ahol sokan voltak és én mint roma nemzetiségű, egyedül folytattam utam hazafele. Felnéztem a csillagos égre és sírva kérdeztem az Urat: mikor lesz az, hogy az én népemből is legyenek testvéreim? Legyenek, akik megismerik az Urat, megtérnek és együtt szolgálhatjuk Őt, nem egyedül?” És íme, Isten megadta, ennyi testvérnőt látni együtt, hallani bizonyágtételeiket, imáikat, énekeiket... Nem tudom kifejezni szívem örömét és háláját. Kell ilyen találkozók, ha lehet több is, nem csak egyszer évente. Szívünkben örömmel tértünk haza, sokan így köszöntek el: viszontlátásra jövőre, ha az Úr éltet!

Köszönjük a szatmári testvéreknek a finom ebédet és mindent, amivel lehetővé tették e találkozó létrejöttét.

Fekete Csabáné Erzsike
Hadadnádásd

Életünk az időtérképen

2008, ez egy más év. Ez nem a tavalyi és nem a jövő év. Soha többet nem jön vissza. Soha többet nem leszel ugyanaz, aki idén lehetsz. Felméred mekkora lehetőség? Ilyen év nem volt még. Látni fogod Isten munkáját magadban és másban úgy, mint soha.

Az ember, legyen férfi vagy nő, fiatal vagy idős, gazdag vagy szegény, kettős dimenzióban él. Attól a pillanattól kezdve, hogy titokzatosan és magányosan megfogantunk egy anyaméhben, két időszámítás koordinátái között haladunk előre.

Az egyiket nem tudjuk megfogni számokkal, kifejezni évekkel. Nem fér bele értelmünkbe. Csak lényünk mélyén érezzük, hogy örökkévaló lelkünk 60-80 évesen is olyan, mint 18 évesen. Az örökkévalóság szempontjából a mi 80-90-100 évünk csekélység. Rejtjel ez a másik világból. Abból a világból, ahol az Örökkévaló Atyánk él, ahonnan elindított földi időkoordinátáink felé, és ahova hazavár.

A másik dimenziót pontosan számoljuk. Gergely pápa óta szinte egyformán mindenütt. A négy számjegyes számok egyenként váltanak, lassan, de biztosan: január, február, március. Tél, tavasz, nyár, őszi. Napkelte, dél, éjfél. Vasárnap, hétfő és szombat. Karácsony, húsvét és szeptemberi iskolakezdés. Évszakok jönnek és mennek. Holdak, amelyek fogynak és telnek. Szavakkal jelzett alkalmak ezek, amelyeket várunk, átélünk, és aztán emlékezünk rájuk. Néven nevezett részletei az örökkévaló időnek. Ám az idő, amelyik átfolyik az emberen, az idő, amelyben él és változik az ember, nem mérhető igazán. Relatív.

Az időnek három arca van: múlt, jelen, jövő. Mind a tied. A múltba kapaszkodsz, fontosnak tűnik előtted, mert átélted. De az már a tegnapi és nincs hatalmad fölötte. A jövő csábít, mert reményed él. Vagy a félelem árnya borítja? Gondolod-e gyakran, „majd ha...”? Miért várod a holnapot? Majd akkor lép eléd az élet? Isten vár rád a jelen pillanatban, abban az évben, amit az emberek 2008-nak neveznek. Ha azt akarod, hogy áldott legyen életed, helyezd el

múltadat Isten kezébe, bíz rá jövődet és éld meg jelen életed minden évét, évednek minden napját, napodnak minden percét és másodpercét. Mindegy, hogy azt januárnak nevezik vagy augusztusnak, hétköznapnak vagy ünnepnek.

2008, ez egy más év. Ez nem a tavalyi és nem a jövő év. Soha többet nem jön vissza. Soha többet nem leszel ugyanaz, aki idén lehetsz. Felméred mekkora lehetőség? Ilyen év nem volt még. Látni fogod Isten munkáját magadban és másban úgy, mint soha.

Míg e sorokat írom elfogott a vágy Mátnézni életem éveit. Az idő távlatából. Mert mikor bennük éltem, mintha csak a kanyarig láttam volna. Azt hiszem, elveszttem a részletekben. Így tehát elszántam magam életem aprólékos feltérképezésére. Kerestem egy kényelmes helyet, egy nagy fehér lapot és ceruzát. Majd meghúztam életem koordináta rendszerét: függőleges tengelyként életem minőségi jelzőjét, életem beteljesedési vonalát. A vízszintes tengely az életem idővonala, ötvenhárom év felosztva 5 éves szakaszokra. Aztán kezdtem emlékezni: első öt életemem meghatározó eseményeire, arra a pozitív hatásra, amit ágyhoz kötött hívő nagymamám gyakorolt rám, az egyszerű falusi gyülekezet meleg légkörére. Majd áttértem az 5-10 év közötti időszakra. A vonal lefele haladt, mert a korombeli gyerekek csúfolódása, egy unokatestvér mellestáló viselkedése, a városra költözés traumája jutott eszembe. De jött a következő szakasz magasraugró eseménye, melyet a kereszttel jelölhettem meg. A legnagyobb minőségi változás életemben, amikor rokonságba kerültem az Istennel és nem kevesebbet, mint Isten Szentlelkét kaptam ajándékba. Majd teltek az évek, rajzolhattam a magasságokat és mélységeket. Írhattam az emberek nevét, akik maradandóan jó hatással

voltak rám, akik nélkül ma nem lennék az, aki vagyok. Helységek kerültek a papírra, ahol lélekben veszítettem vagy győztem. Eszembe jutottak az én személyes csipkebokraim, a magam Penielje, Gecsemánéja vagy Arábiája. Nekem is megvoltak a Barnabásaim, akik maguknál többre segítettek, megvoltak a Sauljaim, kik lándzsát azért dobtak, mert náluknál többé tett a kegyelem. S nekik nem volt szabad visszadobnom. Csak elhúzódnom. Az én Fébemet Balk Margitnak hívták, és Pál apostolomat románul hallgathattam. Akvillám és Priscillám történetesen egy református lelkész házaspár volt.

Míg rajzolgattam életem térképét, könnyeim hullottak. Utam vonala felfele ívelt, még akkor is, ha néha lefele kellett menni. Évek, hónapok, órák, percek, ünnepek és hétköznapok harmonikus egymásutánja. Egyet sem lehetett kihagyni. Egyik perc készítette a másikat. A vonalat nem lehetett megszakítani. Élmények ezek, amelyeket érdemes magammal vinni. Még az örökkévalóságba is. Történetek, amelyek az unokák szívébe valók.

Kérlek, mielőtt felkerekedik ez az ÚJ ÉV, ez a MÁS év, készítsd el életed aprólékos térképét. Most, addig, míg számoljuk még az éveket. Mert az időn kívül eső örökkévalóság szemszögéből válik minden – ami az időn belül van – értékessé, fontossá és értelmessé. Ezért olyan fontos, hogy az, amit itt teszünk, helyes viszonyban legyen azzal, akik az örökkévalóságban vagyunk. A földi élet értékeinek egyetlen jóváhagyása az örök élet.

Még egy ideig te rajzolod életed térképét. Az ideit is. Kíváncsi vagyok, hogy életed vonala azután íveljen igazán felfele, miután a kezedből már kihullott írószert az Örökkévaló veszi kezébe.

Bálint Pálné Ibolya, a Nőszöv. elnöke

„A földi élet értékeinek egyetlen jóváhagyása az örök élet.”

Ipp – Egyházi eseményekben gazdag volt az ippi baptista közösség számára a 2007-es év nyara és ősze is. Fiataljaink ifjúsági találkozókra vettek részt, énekarunk aratási és énekünnepélyen szolgált Nagyvarsányban és Vásárosnaményban, természetesen a helyiekkel együtt, hálaadóünnepélyen nálunk és velünk együtt énekelt a nagyvarsányi énekar, október 14-én pedig bemerítési ünnepélyünk volt, amikor nyolc új taggal gyarapodott bemerítés által a gyülekezetünk. Négyen „kintiek”, négyen pedig „bentiek”. A bemerítési ünnepélyen délelőtt és délután Horváth Ferenc margittai lelkipásztor vendégünk az ApCsel 8:26-49, valamint az Ef 2:19-22 versek alapján hirdette Isten

igéjét. A képen láthatók (balról-jobbra, első sor): Máté Rebeka, Nagy Krisztina, Horváth Ferenc lp., Gergely Pál lp., Grebenár Viola, ifj. Csepei Ferenc. A második sorban: ifj. Boda János, id. Boda János, Borzási Ferenc és ifj. Máté Imre. A minden kegyelem Istene áldja meg őket, adjon számukra lelki gyümölcsöző életet.

Gergely Pál lp., Ipp

Paptamási – 2007. május 27-én délután bemerítési ünnepségünk volt, amikor két fiatal, Módi Melinda és Telegdi Zoltán hitükről vallást téve, megváltó Jézusunk példájára, Albert István Zsolt lelkipásztor testvérét követték a víz hullámaiba. Alkalmi igékkel Elekes József lelkipásztor testvér szolgált az ApCsel 8:26-40-ből, az Etióp főember megtérése és bemerítése történetének bemutatásával. Szolgált a helyi énekar, ifjúsági kórus, költemények, köszöntések és jó tanácsok kíséretében fogadtuk őket új tagjaiként a Krisztus testének. Szép dolog már az ifjú korban követni Jézust. Áldásos élet mellette végig kitartani.

Telegdi Imre

Újabb vízmozdulás Sepsiszentgyörgyön

December 9-én került sor a Sepsiszentgyörgyi magyar baptista Gyülekezetben az év második bemerítésére. Ezúttal nyolc helységről 11 személy tett vallást hitéről és nyilvánította ki óhaját, hogy újszövetségi bemerítésben részesüljön. Ez alkalommal merítkeztek be a Mikóújfalusi misszió első kévei: férj, feleség és leányuk. A délelőtti alkalom megkezdéseként Kiss Zoltán, a helyi gyülekezet lelkipásztora a Haggeus 6-7 verssel köszöntötte a nagy számban összegyűlt ünneplő testvéreket és meghívottakat. Igét hirdetett János Csaba tv., a kovásznai gyülekezet lelkipásztora. Üzenetét az ApCsel 26:27-29. részre alapozta, párhuzamot vonva a majdnem keresztyénné lett Agrippa király és a bemerítést kérő testvéreink között. A bemerítést Kiss Zoltán helyi lp. végezte. A délutáni alkalmon ismét János Csaba tv. szolgált, az 1Mózes 39:1-5, 19-23 versek alapján, majd a gyülekezet az új tagokkal

együtt úrvacsorához is járult. Hisszük, hogy az újonnan bemerített testvérek beépülve gyülekezeteikbe, jó szolgálatot tesznek közösségük és az Úr országának építésében.

A képen láthatók (balról-jobbra), első sor: Akácsos Zsuzsa (Sepsiszentgyörgy), Ferencz Adél (Csíkszereda), Ráduly Orsolya (Csernáton), Lukács Noémi (Mikóújfalú). Második sor: Gábor Gizella (Sepsibükszád), Sibianu Anamaria (Bölön), Kónya Emese (Barót). Harmadik sor: Kiss Zoltán lp. Lukács Magdolna és férje József (Mikóújfalú), Egri Rozália és férje Egri Béla (Kézdivásárhely), János Csaba lp. (Kovácszna). *Gyenge Gabriella*

A székelyföldi missziókerület év végi konferenciája

A Hargita Keresztyén Tábor adott helyet december 1-én a Székelyföldi Missziókerület év végi konferenciájának. Az alkalom áhitattal vette kezdetét. Először Rákosi András testvér Csernátontból buzdított önvizsgálatra a 139. Zsoltárból. Ezután Máté Miklós lelkipásztor testvér olvasott igéket (1Pt 4: 7-11), amely után újból könyörögtünk azért, hogy az Úr újítsa meg imaéletünket, egymással való közösségünket, és adja, hogy az Istentől kapott kegyelmi ajándékot hűségesen használjuk drága Megváltónk munkájában.

Az áhítat után dr. Kovács József főtitkár testvérünk tartott előadást „A Szövetség szerepe a baptista misszióban” címmel, alapigékként felolvasva a Jn 17:9-16, 20, 21 és az 1Kor 12:12-27 verseket. Az előadásból még világosabbá vált előttünk az, hogy nemcsak egy helyi gyülekezet tagjainak szükséges egymással közösséget gyakoroljanak, hanem a gyülekezetek közti kapcsolatokra is nagyobb hangsúlyt kell ezután fordítanunk, mivel szükségünk van egymásra. Ez az előadás egy tanulmány kezdete, amelynek reméljük lesz folytatása is.

Az előadás után hozzászólások következtek, majd pedig a missziókerület vezetőinek beszámolóit hallgathattuk meg. Köztük Veress Efraim testvér számolt be arról, hogy miként töltötte be a Székelyföldi Missziókerület elnökének

A missziókerület vezetői: Máté Zoltán, ifj. Veress Ernő, Borzási Gyula, Kiss Zoltán, Tóts János

feladatát az elmúlt fél évben, míg Baróton volt lelkipásztor. Megköszönte a székelyföldi testvérektől kapott eddigi bizalmat és Isten drága kegyelmére bízta az új vezetőket.

Ezután a Székelyföldi Missziókerület vezetőségében megüresedett elnöki és alelnöki feladatra választottak új embereket a küldött testvérek. A választás eredményeként Borzási Gyula testvér és ifj. Veress Ernő kapott bizalmat a vezetőségi feladatokra. A Székelyföldi Missziókerület vezetősége tehát a következő személyekből áll: Borzási Gyula lelkipásztor - elnök, ifj. Veress Ernő lp. - alelnök, Kiss Zoltán lp. - titkár, Máté Zoltán gyülekezeti vén - pénztáros és Tóts János lp. - vezetői tag. A választás után imádkoztunk az újonnan, illetve az egy éve megválasztott vezetőkért. A

konferencia végén Kiss Zoltán testvér a Székelyföldi Missziókerület nevében mondott köszönetet Veress Efraim és Borzási István testvéreknek az idáig végzett fáradságos munkájukért és a jelenlevőkkel együtt Istenünk drága kezébe bízta őket, és hisszük, hogy testvéreink az új misszió mezőjén is eredményesen fognak munkálkodni az Úr dicsőségére.

A konferenciának helyet biztosító Hargita Keresztyén Tábor a vendégszeretettel újból jelesre vizsgálva, minden jelenlevő számára gondoskodott meleg és finom ebédre. Az ebéd végeztével pedig elköszönve egymástól, mindenki elindult lassan hazafele.

„A mi segítségünk az Úr nevében van, a ki teremtetten az eget és földet” Zsolt 124:8.

János Csaba, kovásznai lelkipásztor

BEMERÍTÉS

Szilágynagyfalu – Örömmel ünnepelt a nagyfalui gyülekezet szeptember 23-án. Öt kedves, megtért fiatal tett bizonyosságot Isten és emberek előtt a Jézus Krisztusba vetett hitéről a keresztség vizében. Meghívott vendégünk volt id. Veress Ernő lelkipásztor, aki a Mt 28,18-20 alapján hirdette az evangélium világos üzenetét az ünneplő gyülekezetnek. A bemerítést Szekrényes Pál lelkipásztor végezte. Az Úr áldja meg és kegyelmében tartsa meg az új tagokat, és tegye késszé, hogy az ő vezetésére figyelve éljenek és szolgáljanak az Úrnak.

A képen láthatók (balról-jobbra): Kabai János diakónus, Deák Benjámin, Varga Barnabás, Varga Imola, Szekrényes Pál lp., Lőrincz Krisztián, Bubela Dániel és id. Veress Ernő lp. *Nagy György*

Új diákcsoporttal indult a Székelyföldi Bibliaiskola

Új diákcsoporttal indult a Székelyföldi Bibliaiskola 2007. október 5-én a Hargita Keresztyén Táborban. 14 tanulni vágyó jelentkezett iskolánkba, és máris lendülettel indult a felkészülés.

A kétéves tanfolyam első évében Borzási István hermeneutikát, Borzási Gyula egyháztörténetet, Boros Róbert újszövetségi bevezetőt, Kiss Zoltán keresztyén életet, János Csaba rendszeres teológiát tanít. A második tanévben Borzási István homiletikát, Tóth János ószövetségi bevezetőt, Kiss Zoltán evangelizálást és tanítványtságot, ifj. Veress Ernő keresztyén etikát, valamint János Csaba rendszeres teol-

giát tanít. A tanulók: Máté Imola, ifj. Máté Zoltán, Veres Tóbiás, Veres Ildikó, Veres Tibor és Veres Erzsébet Székelyudvarhelyről, Bartha György-Miklós Szászrégenből, Gyulai Éva, Krivács Zoltán és Mezei Sándor Marosvásárhelyről, Bódi Gyöngyike Ürmösről, ifj.

Kónya Dénes és ifj. Nagy Jubál Barótról, valamint Joó Sándor Gagyáról. **A csoportképen a felállás a következő:** (első sor, ülve, balról jobbra): Veres Tibor, Veres Ildikó, Veres Tóbiás, Kiss Zoltán, Borzási Gyula, Máté Imola, ifj. Máté Zoltán, Veres Erzsébet.

Álló sor: Bartha György-Miklós, Krivács Zoltán, Gyulai Éva, Mezei Sándor, ifj. Kónya Dénes, Joó Sándor, Bódi Gyöngyike, ifj. Nagy Jubál.

Tudósító: Borzási Gyula

Teológusaink Budapesten és Debrecenben

Két éve Mészáros Kálmán elnök testvér bejött hozzánk a Teológiára. Már akkor említette, hogy jó volna, ha egy látogatás keretén belül megismerkedhetnének egymással a Magyarországon és az Erdélyben tanuló teológiai hallgatók, a jövőbeli szolgatársak. Az első ilyen látogatásra december 7-9 között került sor, amikor is anyaországi testvéreink meghívására Budapestre utazhattunk Bálint Pál oktatásügyi alelnök kíséretében. Nagy élményt jelentett a Szövetség székházát, a Teológiai Akadémia különböző helyiségeit, a történelmi emlékparkot bejárni, benézni egy-egy osztályterembe, ahol éppen órát

tartottak. Szombat délelőtt, a nagyon népszerűvé vált habán kiállítás megtekintése után Mészáros testvér előadást tartott az anabaptistákról és a modern baptizmus kezdeteiről, az Iparművészeti Múzeumban. A diákokon kívül sokan eljöttek a városból is erre a meghirdetett programra. Délután részt vettünk a Wesselényi utcai imaház felépítésének 120-ik évfordulója alkalmából rendezett ünnepségen. Ebből a gyülekezetből zendült ki a baptista misszió az egész Kárpátmedencébe. Jó volt együtt hálát adni a testvérekkel. Este lehetőség volt városnézésre is. Vasárnap délelőtt két csoportra oszlottunk: az egyik

Esti városnézés Budapesten

József utcai imaház, középen Újvári Ferenc lp., Bálint Pál és Mészáros Kálmán egyházelnökök

csoport a József utcai, a másik pedig a budai gyülekezetben szolgált. Mindkét helyen nagy szeretettel és közvetlenséggel fogadtak testvéreink, így egészen otthon éreztük magunkat. Délutánra debreceni testvéreink vártak. Élmény volt a gyülekezet énekkarának adventi szolgálatát hallani a református nagytemplom előtti téren, ahol az igei üzenetet Bálint Pál lp. tolmácsolta az összegyűlt népnek. Bárhol megfordultunk, mindennütt találkoztunk erdélyi testvérekkel. Hálásak vagyunk az Úrnak, hogy ezzel az áldásokkal, élményekkel gazdag hétfőjével megajándékozott, és vendéglátó testvéreinknek is, akikkel földrajzi távolság ellenére egyek lehetünk. Isten áldja meg a folytatást is!

KISS LEHEL, IV. éves teológus

IDŐ – IDŐmérés – IDŐbeosztás

Elgondolkaszt már azon, hogy mi is az idő? Ez a fura entitás, amit nem bankok adnak ki, nem kell hitelt felvenni rá és kamatokat fizetni, hogy több legyen, mégis mindenki panaszkodik, hogy nincs belőle neki elég. Ma már repülővel utazhatunk, sok mindent könnyebben és gyorsabban lehet elvégezni, mint nagyszüleink korában, mégis egyre többen szoronganak amiatt, hogy nem lesz idejük mindent elvégezni, amit szeretnének. *Szent Ágoston* azt mondta, amikor a fenti kérdést szegezték hozzá, hogy: „Amíg nem kérdezted tudtam, de most, hogy kérded, már nem tudom“.

Életünket alapvető módon határozza meg az idő. Nem tudunk kibújni alóla, nem tudjuk megállítani, kibújni a fennhatósága alól, ezért valahogy megpróbáltuk megismerni, megérteni. Periodikusan ismétlődő események, olyan mozgás, ami rendszerrel bírt, ezek voltak a kiinduló pontok az idő mérésére: a nap látszólagos mozgása az égbolton, a hold fázisai, egy inga mozgása, a szívverés, mindezeket használták már arra, hogy időt mérjenek vele. Egyre nagyobb lett viszont az igény arra, hogy pontosabban meghatározzák az időt, és annak alapvető egységét, a másodpercet. A tudományos igény olyan meghatározásokat szült, mint 1956-ban „A másodperc az 1900 év január 0-án 12 óra (1900. január 1-je 0 óra) efemeris időhöz tartozó tropikus év 1/31 556 925,9747-ed része“. A következő meghatározás viszont még érdekesebb: „A másodperc az alapállapotú cézium-133 atom két hiperfinom energiaszintje közötti átmenetnek megfelelő sugárzás 9 192 631 770 periódusának időtartama“.

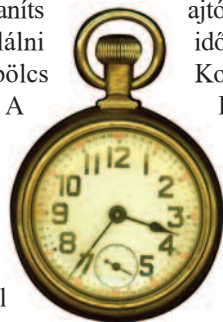
Szerencsére nekünk, egyszerű embereknek feltalálták az órát, és nem kell folyton cézium atomok energiaszintjét figyelni. Mostanában már mobiltelefonon, városi kijelzőkön, állomásokban, rádión, szinte bárhol követhetjük az idő múlását. A híres svájci karóra-gyártók már lassan kétségbe is esnek, hogy annyi alternatíva van már időt mérni, hogy a karórák ki is mennek a divatból. Mostanában már a karórának szinte csak másod-

lagos funkciója az időmérés, inkább dekoratív tárgynak tekintik, vagy éppenséggel státusz-szimbólumnak, amit gyakran kell mutogatni.

Az idő felelősségteljes kezelése viszont mindig is fontos dolognak számított. Már Mózes is arra vágyott, hogy jól gazdálkodjon vele: „Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk!“ A modern embert viszont annyira elárasztja a társadalom mindennapi teendőivel, hogy ha egyáltalán gondolt is időbeosztásra, legfeljebb stresszes lesz tőle. Vannak azonban olyan alapelvek, amiken mégis érdemes elgondolkodni.

A Pareto-elv, egy sokat emlegetett szabály, a 80-20 szabályként is ismert. Az időbeosztásra alkalmazva, ez azt jelenti, hogy az összes tevékenységeink 20%-a az, ami az összes időnk 80%-át elveszi. Tehát, ha időt akarunk megtakarítani, akkor nem mindegy, hogy milyen elfoglaltságokat „opti-

mizálunk“. Ki kell deríteni, hogy mi veszi el a legtöbb időnket, és azzal foglalkozni egy kicsit.... Ne próbáljunk kicsinyes dolgokon spórolni, például úgy, hogy egyszerre húzzuk fel a nadrág mindkét szárát, felöltözve alszunk, hogy reggel ne kelljen az öltözéssel tölteni az időt, nem zárjuk be az ajtót, hogy azzal se kelljen időt tölteni, vagy ilyenek. Koncentráljunk a 20%-ra.

És amikor ezzel megvagyunk, akkor lehet a fentiekben is meditálni, ugyanis a közmondás azt mondja, hogy sok kicsi (is) sokra megy.

Társadalmunk egyik nagy betegsége a stressz, amit könnyen kiválthat az az érzés, hogy az idő homokként folyik ki ujjaink közül, és semmit sem tudunk tenni, hogy ezt megakadályozzuk. Modern betegségek ellen viszont modern eszközökkel is lehet harcolni: ha sokat kell számlák fizetése miatt sorban állni, ott van az internetes fizetés lehetősége. Vásárolni is lehet, anélkül, hogy az ember kimozdulna a házából. Ha jól odafigyelünk, akár a számítógépből is faraghatunk krónikus időrabló helyett hasznos eszközöket arra, hogy hatékonyan számláljuk napjainkat.

IDőbeosztás révén elkerülhetetlen a türelemről is beszélni. Természetesen ez is olyan téma, amiről könnyebb beszélni, mint gyakorolni. Viszont ez egy olyan tulajdonság, ami csak akkor fejlődhet, ha alkalmat kapunk arra, hogy gyakoroljuk. Megtörtént-e már, hogy

egy megszabott időponthoz kötött eseményre kellett várni? Ilyenkor mi az első gondolat? „Valamivel agyonütöm addig az időt“ – ismerős ugye? Nos hát, ez az agyonütött idő mindig meghal. És sajnós nem lehet újraéleszteni. A hatékony időbeosztást ilyen gyilkossággal lehet megsemmisíteni.

Keresztyénként a türelem fontossága sokszorozódik, ugyanis Isten egészen másképp látja az időt, mint mi, és Ő nincs korlátok közé szorítva. Nagy türelemre van szükség, kívánni, hogy Isten terve érvényesüljön életünkben, ugyanakkor pedig a várakozás idejét is hatékonyan felhasználni.

Jó, ha néha tart az ember egy kis szünetet, relaxál, megpróbálja behozni a lemaradásokat, utolérni saját magát. És ha jól ment az időbeosztás, megajándékozhatja önmagát, egy süti-vel, egy csokival, egy kis szabadidővel, vagy ami jólesik. A motiváció mindennek a kulcsa.

Figyelembe kell vennünk, hogy mivel töltjük a jól megtakarított időnket. Vannak emberek, akik minden dolgot és időt, arra használnak, hogy embereket nyerjenek meg, és vannak emberek, akik minden embert és időt arra használnak, hogy dolgokat nyerjenek meg. Egyáltalán nem mindegy, hogy melyik csoporthoz tartozom – érdemes rajta elgondolkodni.

SZEKRÉNYES LEVENTE

*Cikkírónk a kolozsvári gyülekezet tagja, számítástechnikai mérnök, programozó, mesteri fokozattal.

Új szemekkel látni: Isten együttérző szeretetét

Példátlan alkalomban volt része a bihariószegi gyülekezetnek 2007. november 5-én a Baptista Nők Világ-imanapja alkalmából. Csodálatos élményt jelentett ez számunkra, hiszen nálunk eddig még nem került sor a női imanap megtartására annak ellenére, hogy a gyülekezet összetétele nagy százalékban nőtestvérekből áll. Hálásak vagyunk elsősorban az Úrnak, aztán Papp Dezsőné testvérnőnek, Margitkának, aki felhívta erre a napra a figyelmünket, valamint megszervezte és levezette ezt az alkalmat.

Ezen alkalomkor vendégünk volt Nyári Jenőné testvérnő, Jácint, Budapestről, aki a Lk 15:11-32 alapján a

tékozló fiú történetével kapcsolatos gondolatait osztotta meg velünk. Beszélt az erős szívű apáról, aki komolyságra nevelte fiait, mégis elég erős volt ahhoz, hogy elengedje kisebbik fiát, bízva abban, hogy idővel vissza fogja őt kapni. Nyári testvérnő arra biztatott, hogy ne engedjük be gyermekeink által sem a világot az otthonunkba, legyünk hűségesek, kitartóak az imádkozásban, mert idővel Isten segítségével megtérül.

Az összejövetelen 22 testvérnőnk vett részt, köztük többen kívülállók, akikhez szólt az üzenet. Együtt imádkozhattunk a bajban levő testvérnőinkért, családtagjainkért, egymásért, és az imanapi programban kijelölt témákért. Hisszük,

hogy mindannyiunkat tanított az Úr, hogy mi is a nő feladata a gyülekezetben és a családban.

Az összejövetel végén Papp Dezső testvér köszöntötte az egybegyűlteket a Zsolt 34:16-19 versekkel, biztatva ezzel a kitartó imádkozásra. Istentől kapjuk a szeretetet és elég sokat kapunk ahhoz, hogy másoknak is jusson belőle. Csak engednünk kell, hogy Isten szerethessen rajtunk keresztül.

Végül megfogtuk egymás kezét és elénekeltük együtt a *Szeretet áradjon köztünk* c. éneket. Hisszük, hogy Isten komolyan vette a mi elhatározásunkat és munkálkodni fog bennünk és általunk.

Füzesi Edit-Mária, Bihariószeg

Egy frissen érkezett bemerítkezési tudósítás

Gyalu

Lehullott az első hó és a Teremtő ünneplő fehérbe díszítette a természetet is vasárnap reggelre, 2007. november 11-én. A gyalui cigány gyülekezet zsúfolásig megtelve ünnepelt, amikor **Máté Katalin** (32 éves) hitéről bizonyosságot tett a bemerítés vizében. Borbély György magyarlónai testvér buzdított imára, énekek bizonyoságtevések hangzottak el, majd Oláh Lajos lelkipásztor hirdette az igét az ApCsel 8:26-39 alapján. A bemerítést Raina Ottó, a körzet lelkipásztora végezte. Kívánjuk Isten áldása kísérje testvérnőnk életét és családja többi tagjai is kövessék az Urat. **Raina Ottó**

Perecseni gyászjelentések

Szilágyperecsenben 2007. október 27-én kísértük utolsó földi útjára **id. Balla Bálint** testvért, akit a teremtő Úr 88 esztendővel ajándékozott meg. Isten vigasztaló üzenetét a gyászistentiszteleten Gergely Pál lp. a Zsid 9:27-28, és Király Tibor lp. a Fil 3:20-21 alapján hirdettek. A gyülekezet énekzenekara is részt vállalt a szolgálatban.

November 14-én népes tömeg gyűlt össze Szilágyperecsenben a **Bálint János** testvér koporsója körül. Testvérünk 41 évet kapott az Úrtól, ami teljes volt kegyelemmel. 1966-ban született és rövid időn belül árván maradt, majd árvaházba került, onnap pedig Sarmaságra nevelőszülőkhöz. Így került a gyülekezetbe, ahol megismerte az Urat, mint Megváltóját. Házassága révén lett a perecseni gyülekezet tagja, ahol az Úr megáldotta egy szerető feleséggel és öt gyermekkel. Egy évvel ezelőtt jelentek meg a halálos betegség tünetei és ez a betegség egyre fokozódott. Alázattal és belenyugodva Isten akaratába viselte szenvedéseit. A temetésen Isten vigasztaló ígéit Péter István, Sallai Jakab, Bándi Sándor és Király Tibor lelkipásztorok hirdették a Jn 11., 2Kor 4:13-18, és Dán 12:13 alapján. Az Úr vigasztalja az özvegyen maradt feleséget és az öt gyermeket. **B.T.**

Hirdetések

Könyvrendelés interneten: magyar, román és angol nyelvű BIBLIÁK, képesbibliák, keresztyén könyvek, naptárak rendelhetők meg, kedvező áron, interneten keresztül, a következő weboldalon: www.biblii.net

Molnár Áron, 540004 Targu Mures, Budai Nagy Antal 24

Tel. 0749-271566 E-mail: moltrans@yahoo.com

Mucsi B. János HULLÓ CSILLAGOK c. kötetét, amely verseket és prózai írásokat tartalmaz a nemrég megalakult **SZÜCS FAMILY** baptista könyvkiadó jelentette meg. A könyv ára: 15 lej, és beszerezhető a kiadónál, Szűcs Tibor testvérnél, az alábbi telefonszámokon:

0743 106 777 (Szűcs Kató)

0359 800 825 (RDS) Szűcs tv. irodája,

0259 424 888 (Romtelecom) Szűcs cs.

A szerző a temesvári gyülekezet tagja, írásai eddig főleg az Üdvüzenetben jelentek meg.

XIII. TELEK

November 23-25-én volt a XIII. Tiszántúli és Erdélyi Lelkipásztori és Evangélizációs Konferencia. 52 fős pásztor és presbiter közösséggel kezdtünk a berettyóújfalui imaházban (fotónkon). További helyszíneink voltak: Vámospercs, Nagydobos, Kaba és Nagyvarsány.

Konferenciánk témája volt: *Lelkipásztor a mérlegen, és az eddigi találkozóink elemzése*. Előadók: Budai Lajos zilahi, Gergely Pál ipi, Albert István Zsolt bihari lelkipásztorok által tanítást kaptunk a szolgálataink láthatatlan és látható részének helyes működéséről, a szolgáló személy önértelmezéséről, valamint ahogy a család, a gyülekezet, a társadalom látja a lelkipásztori működésünket. Bemerítő János a lelkipásztori szolgálatunkhoz mintának tekinthető, mert ő elmondott mindent Jézusról, az igazságról. Jn 5:33.

Az eddigi találkozóink elemzését illetően sok hozzászólás hangzott el. Ezekből közlünk néhány fontos gondolatot:

A kölcsönös testvéri és szolgáló szeretet gyakorlati, és áldozatos alkalmainak tartjuk a Telek napjait. A találkozók komoly áldozatot kér a benne lévőkötől. Eddigi programja szerint háromnapos aktív szolgatársi együttlét, koncentráció a témára előadóként vagy hozzászólóként, figyelem a gyülekezetek szellemi helyzetére, három-négy igehirdetési szolgálat, valamint előfordul, hogy 500-800 km-t utazás egymásért és a gyülekezetekért.

A gyülekezetekre épülve végeztük a találkozókat, és végezzük továbbra is. Általuk voltunk vendégül fogadva, és nekik hirdette az ígét, evangélizáló vagy hitmélyítő céllal.

Megnőtt a lelkipásztorok mozgáskörlete. A találkozók révén eljutunk olyan gyülekezetekbe, amelyekbe korábbi pásztorgenerációk egész életükben nem juthattak el. Ez a földrajzi növekedés kötelezzen bennünket az Isten trónja elé járulásunk fokozásával, hogy egyre inkább az Ő követésében mehessünk egymáshoz szolgálni, és a magunk gyülekezetiben is úgy végezzük a munkát.

A Telek nem a híressé válás alkalma. Ezt nem egy-két ember szervezi, hanem 40-42 lelkipásztor és 8-10 presbiter együtt. Előadóit saját sorából állítja,

szükséges kutatási témáit mindig pásztor-közösségi döntésből hozza elő és osztja ki szolgálattevőinek. Nem az egyénileg híressé válás, hanem az együtt erőssé válás lehetőségét hordozza magában.

Krisztus hirdetését tartjuk fontosnak, akiben megoldhatónak tartjuk az emberi élet, a gyülekezetek és társadalom összes problémáit, aki által örök normáinkat ismerhetjük fel a helyes földi és közösségi életre, és felkészülhetünk az örök életre. A nagy konstantini fordulat után, a népek már nem a lényegéért fordultak a keresztyénség felé, hanem a szolgáltatásaiért (iskola, esketés, temetés, társadalomszervezés, hatalmi struktúra, stb.). Így kb. 700 évvel később Magyarország is. A Telek nem „szolgáltatást” ad, hanem útmutatás akar adni a lényegre, Krisztusra és a krisztusi életre.

Pártoljuk a szolgatársi és gyülekezeti barátságok művelését, hiszen ez erősítheti személyes szolgálati készségeinket és gyülekezetek működését. Mivel közlünk senki sem olyan „szerszámosláda”, amiből minden helyzethez elővehető a megfelelő szerszám, hanem gyakran, éppen egy szolgatársi barátságból nyerhető segítség által bizonyulhatunk Isten jó szolgájának.

Sokat foglalkoztunk a lelkipásztoral és szolgálatával az eddigi találkozók témáiban. Pl: Erőben való szolgálat. A lelki ház építése. A lelkipásztor, mint a gyülekezet angyala. A lelkipásztor, mint a gyülekezeti egység munkása. Szentségünk és misszióink kölcsönhatása. A sáfárkodás. A lelkipásztor motivációi. A lelkipásztor felelőssége a dicsőítésben, stb. Ez azt a közös meggyőződésünket fejezi ki, hogy a misszió legmeghatározóbb munkásainak a lelkipásztorokat látjuk, akik elhívásukat, az örökkévalóságból kell kapják, az kell, hogy igazolja, és annak kell végezzék. Ezért ebben egymást építeni, a találkozók fő feladatának rendelte a Lélek. Szeretnénk, ha a Telek munkája és spiritualitása

a próbákat átélő szolgatársaink, vagy gyülekezetek megerősödésében, megtartásában nagyobb szerepet kaphatna Istentől. Társadalmi környezetünk tendenciáira kitekintéssel akarunk lenni témáink megválasztásában, mert nekünk ennek a kornak az embereit kell Krisztus világosságába hívni.

Az 1 Krón 25:6 igéből jöttek létre a találkozók. „Ezek mind Hémán fiai voltak, aki az Isten dolgaiban a király látnoka volt, hatalma növelésére” (Új ford.). Éppen ezért hisszük, hogy az Ige, a Szentlélek, továbbra is forrása lesz a Telek találkozók témáinak és lelki-ségének. Ilyen módon hisszük, hogy a biblikus lelkipásztori szolgálatot erősíthetjük ennek légkörében, szellemi atmoszférát teremthetünk gyülekezetekben, szolgatársi közösségnek mélyebb szintjét művelhetjük, Isten és emberek előtti nyíltságban, tisztaságban.

Böjtöt hirdettünk a jövődől találkozóink előtti hétre, a gazdagabb áldások és a nagyobb alkalmasságunk megnyerése, népünk felébredése reményében.

Buzdítottuk és intettük egymást a Telek eredményeit és hatásait illető nagyobb hitre, és hosszabb távú gondolkodásra. Nem a mágusok, bűvészek azonnali hatásváró lelkületével kell dolgoznunk, hanem a magvető, és a tésztát gyúró asszony hitével, akikkel Jézus is példálózott. Az egyik vetett, azután hazament, felkelt lefeküdt, jött a tél, a tavasz, a nyárelő, és egyszer csak ott volt a sok aratnivaló. A másik tésztát gyúrt, a kovászt belegyúrta, beletörte, azután nyugodtan lefeküdt, de hajnalra megkelt a tészta, és a sütés után ott volt a friss kenyér. Ezzel a hittel kívánjuk e munkát tovább végezni Isten dicsőítésére, gyülekezetek épülésére.

Katona László (Mo.) - Gergely Pál, Ipp

Zilah

2007 szeptember 29-30-án tartotta a zilahi gyülekezet 100 éves jubileumát. Az eseményen 150-200 Zilahról elszármazott, vagy zilahi kötődésű testvér, valamint a helyi gyülekezet tagjai vettek részt. Természetesen részt vettek a gyülekezet volt lelkipásztorai, id. Veress Ernő, Vass Gergely, és Borzási István, aki bár nem pásztortolta a gyülekezetet, sokat foglalkozott a pengetős zenekarral, ezenkívül Zilahról vett feleséget is. Több zilahi születésű lelkipásztor is részt vett: Veress Efraim, Nagy István, Kis-Juhász Vilmos, Székely Béla, de olyan

pásztorok is, akiknek a feleségei zilahiak.

A jubileum jellegéje: „Emlékezz vissza az egész útra, amelyen vezetett az Úr”. Szombaton délelőtt ismerkedés, imaáhitat volt, délután pedig kirándultunk a Bérc-re. Itt folytatódtak az emlékezések, a meghitt beszélgetések, nosztalgizálás, majd fociztunk, mozogtunk és végül közös istentisztelettel zártuk a szombati napot. Ezen elhangzottak bizonyosságtételek, valamint Borzási István igehirdetése.

Vasárnap délelőtt id. Veress Ernő testvér prédikált. „Légy áldott és járj én előttem,” emelte ki Veress tv., az összefüggést Ábrahám hűsége („járj én előttem”) és Isten áldása között.

A vasárnap délelőtti megemlékezés fotóvetítéssel folytatódott, amely megpróbálta átfogni a gyülekezet életének különböző korszakaiban készült felvételeket, a kezdeti koroktól egészen napjainkig. Ezután következtek a hivatalos

köszöntések. S ki kell még hangsúlyoznunk a gyülekezet énekkarának erőbedobását, akik rengeteg próbával, nagy odaadással készültek a kivételes eseményre.

Gönczi Géza

Részletek a zilahi magyar baptista gyülekezet krónikájából (1.)

Az 1907. esztendőben Nagyváradról Zilahra költözött egy hívő házaspár, Szabó Antal és neje, Csobánszki Lujza. Az akkori Kövicsesen bérelt nekik lakást a szilagyballai baptista gyülekezet. A lakás egy szobából állt, melynek mérete 2X3 m. Itt kezdte el az evangélium hirdetését, sok küzdelem és szegénység között. Szabó testvér gyógyíthatatlan beteg volt. Ágyban fekvéskor hirdette az evangéliumot. Anyagilag és lelkileg sok segítséget kaptak a szilagyballai gyülekezettől, amely akkor még fiatal, de szépen fejlődő és erős missziós szellemmel bíró közösség volt.

1908. novemberében egy fiatal cipészsegéd keresett munkát Zilahon. A nevét nem jegyezte fel a krónika. Egy Ács László nevezetű cipészmasternek első látásra megtetszett az alázatos, jámbor fiatalember, aki hívő volt. Bár nem volt sok munkája, mégis alkalmazta őt. Fiatal testvérünk első bizonyosságtevése az volt, hogy evés előtt imádkozott, majd

elmondta, hogy a városban van egy kis imaház. Mindez felkeltette a mester érdeklődését, olyannyira, hogy a segédjével egy szerda este el is ment a gyülekezetbe. Ács László életében nagy változás történt azon az estén, megtért, új életet kezdett. Reggel, este házi istentiszteletet tartottak, buzgón látogatták a kis gyülekezetet és 1909-ben nejjével együtt beme-
rítkeztek.

Majd Sámsonból Juhász Miklós tv., Diósból Bucsi Ferenc és családja költözött be Zilahra. Sámsoni István körzeti munkás látogatta a zilahiakat. Az 1909-es esztendő arról nevezetesen, hogy augusztusban az Úr hazahívta Szabó Antal testvért, az özvegy ezt követően visszaköltözött Nagyváradra, csak két esztendőt töltöttek ebben a városban, de a munkát elvégezték.

Az összejöveteleket azután Ács László lakásán tartották, a Kraszna utcában, a Máté-féle házban 1912 tavaszáig. Az első világháború előtti években

többen teljesítettek katonai szolgálatot Zilahon. Így a hívő katonák is látogatták a gyülekezetet, mint például Madó György, Papp Sándor, Eszes Pál, Szilágyi Ödön. Akkor kezdte látogatni a gyülekezetet Dobrai Sámuel. Ugyancsak akkor jött Zilahra Diósból Máté Ferenc.

Forró Mária, Sebestyén Zsuzsa, Gáll Klára, Gáll Erzsébet, akik vidékről jöttek, szintén otthonra találtak a zilahi gyülekezetben.

Sámsoni István testvért komolyan foglalkoztatta a zilahiak megtérése. Ács László testvért buzdította munkára. Ács a Bán-utcát kereste fel, hogy a kártyázóknak bizonyosságot tegyen Isten szeretetéről. Az Úr megáldotta a munkálkodást, és a gyülekezet újabb tagokkal szaporodott.

1912. tavaszán a gyülekezet a Híd utcában bérelt imatermet a Lakatos-féle házban. Az istentiszteletek nagyon elevenek voltak. Ács testvér harmóniumot vett, amin Sándor

fia megtanult játszani, így az éneklés is szebben ment.

Ebben az időben Mayer Henrik és Sámsoni István sokszor lelkesítették és építették a gyülekezetet szolgálataikkal. A világháború előtt a kis gyülekezet kb. 20 tagra szaporodott, akik között a legfrissebbek: Molnár Károly, Kengyel Károly, Kulcsár László, Balabás Ferenc és neje, Molnár Károly, Gönczi Károly, Ács fiai: László és Sándor, a leánya Anna és mások.

A világháború ideje alatt a közösség tovább szaporodott, akkor tért meg Bucsi Ferenc és családja, Pácsó Gyula és családja, Gönczi Lajos és családja, Molnár Ferenc, Huszti Sándor és családja, Mezei Ferencné, Kulcsár Lajosné. Ezekben a háborús években hat férfitestvér hiányzott a gyülekezetből, akiket behívtak katonai szolgálatra. Ács testvért is behívták két fiával együtt. Ács testvér után a gyülekezetvezető Gönczi Károly testvér lett.

Összeállította: **Budai Lajos lp.**

Ottomány

„100 éve már szól a kegyelem” – Isten kegyelméből 2007. október 28-án 100 évre tekintett vissza az ottományi gyülekezet. A csendes, őszi reggelen a szélrózsa minden irányából érkeztek mindazok, akik vágytak visszatekinteni az Úr jóságára és hűségére a helybeli gyülekezettel együtt. A szépen

felújított imaház zsúfolásig megtelt ünnepelni vágyó testvérekkel.

A délelőtti istentisztelet imaórával kezdődött, amit a Zsolt 95: 1-6 alapján Zeffer Sándor asszonyvásári, Seletye János szatmárnémeti, valamint Gergely Zoltán érmihályfalvi testvérek vezettek. Igehirdetéssel Sütő László nyugal-

mazott lelkipásztor testvér szolgált a 5Móz 8:2-6 igék alapján, emlékeztetve a gyülekezetet az indulásra, a növekedésre, és a bűnbánatra.

Az igehirdetést követően a gyülekezet történetének krónikáját ifj. Szabó András helybeli lelkipásztor ismertette. Az ottományi egy jól induló gyülekezet volt, azonban az ötvenes években megállt a fejlődése. Kérem azokat, akik e sorokat olvassák, hogy imádkozzanak az ottományi gyülekezet lelki megújulásáért, mert nagyon nagy szükség van rá. Az imaház 28 év után belső és külső felújításon ment át. Ez volt viszonylag a dolgok könnyebbik része, ugyanis most a lelki megújulásért imádkozunk hittel.

A krónika ismertetése után a köszöntések hada következett. Porsztner Sarolta polgármesterasszony, Bányai János előző lelkipásztor, Horváth Ferenc szomszéd lelkipásztor, Eric Barrett és Rosemary Barrett

Angliai vendégeink, valamint Darabont Tibor református lelkész. A délelőtti istentisztelet Gergely István szövetségi elnök igazolatával zárult, amit szeretett vendégség követett.

A délutáni összejövetel hálaadó jelegű volt és 3-órákig vette kezdetét. A hálaadásra buzdítottak Eric Barrett, Diós Ferenc, Sütő László, Balla Frigyes, valamint ifj. Szabó András és a bizonyítógtevő testvérek sokasága. Az ünnepi hangulatot fokozta még Bokor Barnabás testvér vezetésével az érmihályfalvi férfikar, valamint a szalárdi fúvószenekar Elek József vezetésével.

Az idősebb testvérek emlékezete szerint több mint 60-éve nem volt ehhez hasonló ünnepély. Bár csak ez az alkalom is egy folyamatos ébredésnek lenne a kezdete. Imádkozzatok testvéreim az Érmelléken történő ébredésért is.

IFJ. SZABÓ ANDRÁS lp.

TÜRMEZEI ERZSÉBET:

A harmadik

Valamit kérnek tőled.
Megtenni nem kötelesség.
Mást mond a jog,
mást súg az ész.
Valami mégis azt kívánja: Nézd,
tedd meg, ha teheted!
Mindig arra a harmadikra hallgass,
mert az a szeretet.
Messzire mentél.
Fáradt vagy. Léptél százat.
Valakiért még egyet kellene.

De tested, véred lázad.
Majd máskor! – nyugtat meg az ész.
És a jog józanságra int.
De egy szelíd hang azt súgja megint:
Tedd meg, ha teheted!
Mindig arra a harmadikra hallgass,
mert az a szeretet.
Valakin segíthetnél.
Joga nincs hozzá. Nem érdemli meg.
Tán összetörte a szíved.
Az ész is azt súgja: Minek?
De Krisztus nyomorog benne.
És a szelíd hang halkan újra kérlel:

Tedd meg, ha teheted!
Mindig arra a harmadikra hallgass,
mert az a szeretet!
Ó, ha a harmadik
egyszer első lehetne,
és diktálhatna, vonhatna, vihetne!
Lehet, elégnél hamar.
Valóban esztelenség volna.
De a szíved békességről dalolna,
s míg elveszítenéd,
megtalálnád az életet!
Bízd rá magad arra a harmadikra!
Mert az a SZERETET.

Akik hazamentek

Feketegyarmaton 2007. november 12-én kísértük utolsó útjára **Szabó Sándor** testvért, akit megváltó Úra 84 kegyelmi esztendővel ajándékozott meg. Testvérünk 53 éven át hűséggel szolgált a feketegyarmati gyülekezetben, amelynek oszlopos tagja és másfél évtizeden keresztül előljárója volt. A vendégfogadásban élen járt. Szolgáló élete példakép marad a gyülekezet és a körzet számára. Temetésén Isten vigasztaló beszédét szolta Kovács Gyula, ifj. Papp Dezső, Biró Zoltán, Boros Gyula és Katona János lelkipásztorok. Az Úr vigasztalja és erősítse az özvegyen maradt feleséget és a többi gyászolót.

Katona János

Erdőszentgyörgyön 2007. november 18-án volt a **Micheu (Petro) Mária** testvérnőnk temetése, akit rövid szenvedés után 82 éves korában hívott haza az Úr. Az özvegység évei és gyermekei megtérésére való várakozás igen megviselte az ő idős napjait. A háznál Chiciudean Elian bonyhai lelkipásztor szolgált román nyelven az Ámós 4,12-13 igékből, magyar nyelven pedig Borzasi István marosvásárhelyi lelkipásztor testvér szolgált a Jelenések 13:12-13 igékből hangsúlyozva, hogy az Úrban meghalni úgy lehet, ha Ő benne élünk, ha megtartjuk Isten parancsolatait és a Jézus hitét. A „Készülj Istened elé” című szolgálat azért is meghatározó volt, mert évekként ezelőtt az elköltözött testvérnő két felíratot készíttetett az imaházunk számára ugyanezzel a felíráttal román és magyar nyelven. A sírkertben az 1Thessz 5:13-18 igékből román nyelven Chiciudean Elian testvér, míg magyar nyelven Tötös János szolgált. Az énekekkel a gyászháznál, a vonulás alkalmával, valamint a temetőben is az erdőszentgyörgyi gyülekezet énekcsoportja szolgált Tötös Erzsébet vezetésével. Urunk vigasztalja meg a gyászolókat. **Tötös János**

2007. szeptember 15-én temettük **Kun Ágnes** nőtestvérünket Kügypusztán, aki a paptamási gyülekezet tagja volt. 87 évet kapott ezen a földön, aminek utolsó részét betegségekben töltötte.

A gyászháztól a helyi református lelkész búcsúztatta és Albert István Zsolt lp. Isten igéje alapján vigasztalta az özvegy férjet, az elköltözött három fiát és azok családjait, valamint a végtisztességet tevő gyülekezetet. Az énekkar és a fúvószenekar szolgálataival kísértük ki a temetőkertbe, a boldog viszontlátás reményében. **Telegdi Imre**

2007. szeptember 30-án gyászistentiszteletre gyűlt össze a paptamási gyülekezet és a rokonság közelebbről és távolabbról **Gál Magda** testvérnőnk koporsója köré, aki 79 évet élt, és sok szenvedéstől megpihenve csendes elaludt. Vigasztaló igékkel Papp Dezső, Papp László és Albert István Zsolt lelkipásztorok szolgáltak az énekkar, a fúvószenekar és egy szavaló közreműködésével. Gondviselő Atyánk vigasztalását és vezetését kívánjuk a hátra maradt özvegyre, gyermekeire és azok családjaira. **Telegdi Imre**

November 10-én tragikus halálos balesetet szenvedett a 37 éves **Benedek Levente** Várasfenesen. A temetésre rengeteg ember eljött. A gyászistentiszteleten a református lelkész is szolgált a törékeny cserépedényről. A fő szolgálatot Budai Lajos lp. tv. végezte a Zsolt 62:6-9 vers alapján: figyelmeztetés, vigasztalás, felkészítés. Majd Bányai János lp. tv. román nyelven szolgált. A temetőkertben Elekes József lp. tv. szolgált a feltámadás igéit a Jób 19. része alapján. A temetésen a körzet összevont énekkara szolgált. Benedek Levente hátrahagyta feleségét, két gyermekét (Levente, 14, Barbara, 9) és édesanyját. A gyülekezetben üres marad a helye: imaórávezető, ellenőr és perselyhordozó volt. Imádkozzunk, hogy az özvegy tudja felnevelni gyermekeit Isten félelmében.

iff. Halász Feri

Gyémántmennyező

60 éves házassági évfordulójuk alkalmából, köszöntöttük gyülekeztünkben **id. Szabó Pált** és feleségét **Esztert**, Berettyószéplakon. Kiemelkedő esemény 6 évtizedet házasságban élni olyan világban, ahol a házasság mint érték, nincs megbecsülve. Isten iránti hálával emlékeztek meg az eddig megtett útra. Örömmel és meglepődötten tett bizonyosságot testvérünk arról, hogy milyen úton vezette Isten az életüket mostanáig, mind a családi, mind a gyülekezeti életben. A gyülekezet lelkipásztora a 91. Zsoltárral köszöntötte a házaspárt ebből az alkalomból. Kívánjuk Isten áldását testvéreink életére és családjukra. **Papp László lp. Széplak**

Levelet kaptunk a Temes-megyei **Gátaljáról**, a kedves **Balázs Lajostól** és feleségétől. A testvérnő a következőket írta: „*Drága testvérek az Úr Jézus Krisztusban. Nem tudom meghálálni azt a kegyelmet az Úrnak, hogy még eddig megsegített bennünket. Nincs hozzá elégséges erőm, „Ó, bár volna ezernyi nyelvem”, akkor sem tudnám kifejezni, hogy az Úr mindaddig megtartott bennünket. Az élet nagyon rövid, mintha tegnap történt volna minden. Drága férjemmel 57 éves házasságunk, október 8-án volt ennek az évfordulója. Én kilenc éve beteg vagyok, érzem, hogy elhagy az erőm, de nem zugolódok érte, mindent szeretnék az Úrnak megköszönni. Köszöntjük a drága testvéreket, az Úr áldását kívánjuk mindnyájukra! – a Balázs család Gátaljáról.*”

Rádióistentiszteletek 2008-ban

A Kolozsvári Rádióban, a 909 m, 1404 m és 1593 m középhullámon, valamint a 95,6 MHz ultrarövidhullámon. Igét hirdet Borzási István lekipásztor.

január 16, Szerda	Bír 3,7-11	A szabadítás mintapéldája
február 2, Vasárnap	1Kor 9,24-27	„Ügy fussatok!”
február 24, Vasárnap	5Móz 3,23-29	Mózes meg nem hallgatott imádsága
március 16, Vasárnap	ApCsel 23,1-11	Pál a főtanács előtt
április 2, Szerda	2Kir 5,1-10	Naámán szolgálóleánya
április 23, Szerda	Róm 15,1-7	A közösség jegyei
június 11, Vasárnap	ApCsel 18,24-28	Apollós, egy tanult prédikátor
június 22, Vasárnap	Hagg 1,1-15	Az újjáépítés akadályai
július 12, Vasárnap	Bír 12,1-7	Amit az efrimiták nem tudnak megtenni
július 30, Szerda	2Krón 33,1-20	Manasse, a megbocsátott bűnös
augusztus 20, Szerda	1Kor 11,1	A vezető ember
szeptember 7, Vasárnap	Bír 3,12-30	Ehúd, a suta bíra
szeptember 28, Vasárnap	Lk 19,1-10	Zákeus megtérése
október 19, Vasárnap	2Sám 1,1-16	Isten országának alapelvei
november 2, Vasárnap	1Sám 2,12-26	Az Úr szolgálatához való hozzáállás
november 23, Vasárnap	2Sám 6,1-16. 20-23	Téves buzgóság
december 14, Vasárnap	2Sám 14,1-14. 21-28	Dávid féltrevezetése
december 28, Vasárnap	Lk 2,30-36	Anna élete
2009. január 11, Vasárnap	Józs 14,1-15	„Add nekem ezt a hegyet!”

Újévkor, húsvétkor, pünkösdkor, reformáció emlékűnnepén és karácsonykor ökumenikus adások vannak. A rádióistentiszteleteket meg lehet rendelni CD-n vagy kazettán.

Megyesi József-akvarell (a záróoldalon)

1) Frissen készült ez a kép, vagy korábbi alkotás?

Megyesi József: A kép 2007-ben készült. Ezzel kapcsolatban a naplómban május 30-án a következőket jegyeztem be: „Megkezdtem felvázolni az akvarellt, a már olajban megfestett csendélet témáját, egy kis változtatással. Nem gondoltam, hogy ilyen sok idő kell hozzá, és ez nagyon lehangolt. Nem csoda, hiszen csak 12 nap telt el, hogy feleségemet az Úr Jézus magához hívta. A képen levő igét olvasva érzem, a csüggedés csökken. Helyette a vigasztalással együtt újult erőt kapok. Ezt már nem tudom magamnak tulajdonítani.”

2) Hogyan volt ereje Megyesi bácsinak a színek, virágok, gyümölcsök felé fordulni?

– Ugyancsak idéznék a naplóból: „A bánatnak, a gyásznak hatásával milyen képet fessek? Megrepedt cserepet? Leveleitől, szirmaitól megfosztott virágot? Ez nem illik a Zsoltáríró bizonyágtételéhez. Nekem most azokra kell gondolnom, akik örülnek. A képet egy kedves házaspár rendelte meg. Ők arra kérték, hogy olyan képet készítssek, amelyiken legyenek virágok, mert szeretnék a lakásukban kitenni.

3) Mennyire sikerült 2007-ben az alkotói munkát folytatnia?

– Nem szeretném részletezni, a súlyos beteg mellett, majd az özvegységgel járó körülmények között, hogy az Úr mennyi erőt adott, bibliai szövegek betűinek kivágásakor (imaházak falára feltenni), nem kis méretű bemeztető medencék hátterét megfesteni, kápolnák felújításakor szükséges tervrajzokat készíteni. Még egy ecsetvonást sem merek magamnak tulajdonítani. Gondviselő Istenemet hálás szívvel áldom mindenért.

4) A társ elvesztése ellenére is megőrizte derűs életkedvét, de az időse ember magánya miképpen oldható?

– Sokszor megkérdezik: Megyesi testvér, vagy Megyesi bácsi, hogy tetszik lenni? Egy nemrég megtért fiatalnak így válaszoltam: Te tudod, hogy nálamnál súlyosabb állapotban levőket is vigasztalnom kellett. Ahonnan nekik merítettem, a Vigasztalás Forrásából, számomra is bőségesen árad a szomorú, bánatos lelkemre. Volt amikor azt válaszoltam: Mennyei Atyám velem igazolja a 103. Zsoltár 5. versét: „*Betölti javaival életedet, megújul ifjúságod, mint a sasé*“. A hívő ember nem mondhatja, hogy egyedül van. Ha nem látom is, de hangját hallom. Hogyan? Hangosan olvasom Isten igéjét, Megváltóm szavait. Amit, amíg volt kivel megtárgyaljak, most ott, ahol vagyok, hangosan elmondom, a legnagyobb dolgokat is. És ő Lelke által tanácsol. Kell-e ennél nagyobb kegyelem? (Kérdezt: Szilágyi László)

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

410050 ORADEA, Berthelot u. 5. Tel.: +40-259-415 424 Fax.: +40-259-406 782 E-mail: rmbsz@rdslink.ro

Elnök: Gergely István. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

Szerkesztőség: 410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA Tel.: +40-259-418 221 E-mail: szeretet@rdslink.ro

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.rmbgysz.home.ro; www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

2008 – BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁNUNK

Az alábbi akvarellt **Megyesi József** ny. lp. és festőművész készítette;
az ehhez kapcsolódó interjú a 15. oldalon olvasható.

